

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 37

OLOI, 2 DE MARÇ DEL 1935

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

Comentari d'un espectador

per
A. DOT ARXÉ

Fa cinc mesos que no havíem agafat la ploma per escriure un article periodístic, cinc mesos, que a conseqüència d'uns fets, fatalment produïts, ens hem vist obligats a viure absolutament deslligats de tota actuació política, i són tantes les coses, d'extraordinària significació en la història del poble, passades durant aquest temps, que ens seria molt difícil un comentari objectiu i lleuger de moltes d'elles; apart de què el nostre forçat rol de simples espectadors no ens ha permès copsar detalls essencials de ço esdevingut, també seria difícil que la nostra apreciació pogués atemperar-se amb la situació excepcional que estem vivint; més no ha de passar molt temps, que, normalitzada la situació, les veus apareixeran novament pures, sense els enfarfecis circumstancials que les enterboleixen i els judicis podran emetre's a plena consciència.

Mentrestant ens resta solament el recurs de jutjar les coses que s'esdevenen pel contrast del que nosaltres creiem que hauria de succeir, i a l'intentar-ho, ens adonem, tot seguit, que, fa un temps, la lògica no compta en la política espanyola; a res no es té respecte, ni a la tradició, ni a l'ambient, ni a la necessitat de les coses. Sembla talment que s'hagi perdut el seny i que la desmesurada obsessió d'apuntalar uns principis que pugnen obertament amb la consciència ciutadana no deixi veure els perills del camí emprès.

Perills que fàcilment poden percebre's, doncs res pot oposar-se a la marxa del món; i perden el temps els que pretenen fer-ho per qualsevol mitjà. Els que des d'esferes governamentals s'hi esforcen es veuen obligats a adoptar situacions de demagògia, i avui prometre l'oro i el moro és cosa que ja no enlluerna; els pobles sols viuen de realitats i per ara, ningú ha vist clar que els que s'agruparen per desfer una feina que fou bastida com a conseqüència d'uns moments passionals, que en el cor del poble tenen encara un caliu disposat a abrandar, portin un programa precís, que intenti acabar o almenys aplacar, amb solucions momentànies, alguns dels molts problemes que flagellen la societat els quals, gairebé tots, giren entorn d'altres problemes econòmics.

I és que difícilment poden crear una il·lusió els que com a objecte irreductible tenen la defensa de normes que arreu del món venen fracassant,

I, ni per a defensa pròpia, i en el supòsit de què la consciència popular no els interessi i de què comptin amb mitjans coercitius per a establir una apariència d'armonia, no són pas posicions d'intransigència les que calen; no es pot pas perdre de vista que la consciència, i per tant la dignitat humana, evolucionen constantment, i que l'abim que existeix entre el que hom espera de la vida i el què en realitat en reb, s'aprofundeix segons sigui la manera de fer dels governants.

L'únic que pot evitar daltabaixos, és la política generosa, la que s'acara amb els fets i cerca els remeis, i això sembla que no s'enten per ara, i passa el temps i s'actua damunt la maroma, i per aguantar-s'hi sense fer riure i alhora sense produir fàstic, es necessita una intel·ligència que no sabem veure en els polítics espanyols.

Retalls de premsa

Jocs malabars

Després de la positiva derrota política —ho subratllem— d'abans d'ahir a l'Institut Agrícola C. de S. Isidre, la Lliga afirma ara que ella no hi tenia res a veure que com a partit no intervindrà mai en la vida de cap agrupació catalana, etc. Fins Cambó, des de Madrid, s'ha cregut en el cas de dir-ho i repetir-ho. De dir-ho i repetir-ho, és clar, ara, avui, després de l'estrepitosa desfeta en la qual no entrem ni sortim, perquè ens deixa perfectament indiferents.

L'únic que ens interessa de notar és aquesta actitud d'avui de la Lliga i aquestes declaracions dels seus líders, tan extraordinàries. Molt sovint, al llarg de les vicissituds de la vida de la Lliga es té la sensació que és una agrupació política sense memòria, i no volem pronunciar un qualificatiu més fort.

Perquè, a veure: la Lliga avui «no té ni tenia res a veure» amb l'Institut Agrícola Català de S. I. Així ho afirma oficialment, després de la important desfeta a la junta de la vella entitat, que deixa de controlar. Però, i fins ara? ¿Són capaços el senyor Cambó, i el senyor Trias de Bes, i la camarilla «agrícola» de Lliga Catalana, de negar la seva cooperació en la protesta de l'«Institut contra la Llei de Contractes de Conreu del Parlament de Catalunya, i en l'organització de la «isidrada» de Madrid, i en les reiterades declaracions contra les esquerres governamentals catalanes a l'estacat militant de la Lliga i ex-president de l'«Institut», senyor Jaume de Riba?

Però, quin concepte té el senyor Cambó i la Lliga de la serietat i de la conseqüència política? Què significa això de desentendre's avui, després de la derrota, del que era ahir punt neuràlgic de tot un pla estratègic? Cambó dirà el què vulgui. «La Veü» escriurà el que li sembli. La Lliga declararà el que cregui convenient. Però la realitat és que mentre la Lliga compta amb el control de l'«Institut Agrícola C. de S. Isidre», la Lliga s'en serví de barricada política contra la democràcia catalana, i des de l'«Institut», esgrimint els interessos de la gran propietat catalana, la Lliga atacà pel flanc no solament la Llei de Contractes de Conreu, sinó tota la política patriòtica, generosa, civil, justa, de les esquerres catalanes.

De «La Humanitat»

El moment actual a Catalunya

Conferència de l'il·lustre jurista Maspons i Anglassel

El diumenge passat, al matí, a l'estatge del que fou Foment Republicà Gracienc, l'il·lustre jurista Francesc Maspons i Anglassel donà una interessant conferència sobre «El moment actual de Catalunya».

Davant d'un públic nombrós i distingit, l'il·lustre conferenciant parlà així:

«Després del gran trasbals del 6 d'octubre s'ha pogut veure que res essencial no havia caigut i que tot el que durant tant de temps ha produït la qüestió catalana ha quedat incòlume.

Aquesta perennitat és una nova prova que és inútil intentar resoldre-la sense donar-li la seva veritable solució, perquè si fins ara les temptatives no han donat cap resultat, tampoc en donaran en endavant si es porten a cap desconeixent la realitat com les anteriors.

La qüestió catalana no és una qüestió política, sinó de les que en la terminologia del modern dret públic s'anomena una qüestió nacional. La prova és que en el transcurs del temps ha donat ocasió d'enfrontar el problema en tota mena de polítiques, de totes les tendències i orientacions, i sempre la qüestió ha quedat en peu i s'ha reproduït amb més gravetat l'endemà.

Però ni una política intel·ligent, que no hauria resolt res, tampoc no ha vingut, perquè el Govern no n'ha tingut cap. Es va preocupar de promulgar una Llei que destorbés l'actuació de les institucions autonòmiques, i després ni aquesta Llei s'ha atrevit a posar en pràctica. S'ha donat el cas insòlit que un partit col·laboracionista, la Lliga Catalana, ha estat requerit per tal que col·laborés en les fórmules de pretesa solució; el partit ha acceptat l'oferta amb la sola condició que fos complerta la Llei, i és l'hora que no ha pogut col·laborar perquè ni el Govern la compleix ni les Corts l'obliguen a complir-la.

Al costat de les dificultats de vida dels organismes catalans no hi ha cap acció de Govern; sinó al contrari, actes que indiquen el menyspreu de Catalunya i són un afront per als catalans. Així, per exemple, la presència de l'actual ministre d'Instrucció Pública al ministeri. Aquest ministre, personalment home que mereix tots els respectes, va ésser el qui acceptà el deganat del Col·legi d'Advocats de Barcelona quan la Dictadura, empresonà la Junta del Col·legi i penyorà més de dos-cents advocats per un acte d'amor a la llengua que la República ha reconegut

digna de l'oficialitat. Ara Catalunya ha de veure com la seva cultura i el seu ensenyament són de facultat d'aquest senyor i si es fa aquest retret al Govern, contesta que la seva designació era necessària per tal de conservar l'equilibri de la majoria parlamentària i que calia que els catalans ens sacrificuéssim.

Ja és hora que els governants recordin que la finalitat d'un Govern és produir el benestar i la pau dels esperits en els governats i que la història de Catalunya, dintre de la unitat espanyola, és una història de sacrificis de Catalunya. Comencen amb la prohibició dels Reis Catòlics de comerciar amb Amèrica; tenen un punt culminant en la cessió d'una part de Catalunya a França per tal de pagar-li les despeses de les derrotes de Felip IV, i es consoliden amb l'anul·lació de les facultats catalanes pel primer Borbó.

El Govern i els partits de centre s'oposen a les reivindicacions catalanes dient que s'ens donaren facultats i l'ús que n'hem fet ha estat un gran fracàs. Acceptant el qualificatiu, s'els ha de recordar que el que ells ofereixen, en canvi, és una llarga i interminable llista de fracassos. Fracàs de la política de repressió de la dictadura, fracàs de la política d'afalacs anterior, fracàs de les intervencions demagògiques estil emperador del Paral·lel, fracàs de la provocació de vagues revolucionàries al moment de vibració catalanista.

Si l'acusació pogués ésser al·legada, el que haurien de dir és el contrari: «Nosaltres hem fracassat sempre, si vosaltres heu fracassat la primera vegada que teniu facultats, l'experiència us alligonerà i assegueu-les de nou».

També al·leguen en defensa de la negació actual que els actes del 6 d'octubre van ésser contra la integritat de la Pàtria. Un Govern està obligat a defensar-la i fent-ho compleix amb el seu deure, però també està obligat a saber que aquesta integritat és impossible sense una unitat espiritual. La base de la integritat és la unitat d'esperit; per això un polític català fa pocs dies acusava el Govern de Madrid de no haver sabut promoure un ideal i un entusiasme col·lectiu.

Vivim més enllà del primer terç del segle XX i la Societat de Nacions i tots els Estats que hi participen, entre ells Espanya, han reconegut que no hi ha integritat d'un país més que en la base moral.

Els mandats de les grans potències, el plebiscit del Sarre i de l'Alta Silèsia i el reconeixement dels drets de les minories a una llibertat de cultura, llengua i religió, tenen per base el desig de sostenir aquesta integritat dels pobles sobre una base efectiva que és la de l'esperit. El pitjor enemic de la integritat d'una pàtria és molestar els seus habitants, vexar-los o agreujar-los per motius egoistes.

En lloc de cercar aquesta unitat espiritual el Govern ha donat l'exemple d'ésser el primer en no complir la Llei que ell mateix va imposar. Al mateix temps que es promulgava, diversos Ministeris, per mitjà de decrets, es reincorporaven uns serveis traspassats contra el que expressament diu la Llei. I encara que altres no ho han fet, és avinent recordar que avui precisament la premsa dona compte que el ministre de Justícia ha resolt reincorporar-se tot el servei de Justícia de Catalunya, i per tant, dissoldre el Tribunal de Cassació. Diu el ministre que ho farà perquè li ho ha demanat la Magistratura i ho volen els catalans. La Magistratura n'ha donat proves perquè es rebel·la contra el deure de complir una obligació tan elemental com el saber el dret i la llengua del territori català.

Però que no es faci il·lusions el senyor ministre i sàpiga que l'anul·lació d'aquests serveis serà en fort greuge i oposició dels catalans i de les nostres corporacions jurídiques que, si és precís, tornaran a refer aquella unió jurídica de defensa de la qual va ésser tan entusiasta, actiu i incansable fundador l'actual ministre del Treball.

El projecte de la política de Madrid és sostenir un estat de força a Catalunya fins que el temps doni manera de reformar la Constitució i reformar l'Estatut. Aquest projecte, teòricament impecable, oblida que la realitat és més forta que els acords de les Corts i dels Governos, i que quan s'haurà realitzat, toparan amb la realitat catalana i hauran obert una més profunda deu de pertorbació en la vida espanyola.

Per aquesta causa, avui el Tribunal de Garanties, està en situació de fer el més gran servei a Espanya fallant en justícia la inconstitucionalitat de la Llei transitòria segons la petició del senyor Martínez Domingo.

Aquesta fóra, avui, la millor de les solucions per tal d'evitar que continui aquesta greu qüestió pertorbadora no ja de Catalunya, sinó de la normalitat espanyola, en el punt mort en què l'han posada les equivocacions dels dies passats.»

Aquest número ha passat per la prèvia censura

SECCIO D'ESPORTS

FUTBOL

Olot F. C. 0 - F. C. Blanes 2

Aquest fou el resultat amb què finalitzà el partit que tingué lloc el passat diumenge, dia 24, al camp de l'estació.

El Blanes demostrà, durant tot el transcurs del partit, una superioritat molt gran sobre l'equip olotí, el qual, sigui per causa d'aquesta superioritat o sigui per no posar gaire entusiasme en la lluita, no tingué pas una actuació gaire reeixida.

L'equip visitant mereixia un resultat més favorable encara que el que obtingué. I no és que l'Olot no tingués ocasions per a poder marcar, sinó que la seva davantera, mal ajudada per una línia mitja que no donava absolutament cap rendiment, es vegé obligada a posar-se a la defensiva i per aquesta causa foren poques les avençades de vertader perill que pogué portar a cap.

I ara parlarem de l'actuació global de l'equip de l'Olot F. C.

En primer lloc cal que si volem fer justícia, parlem de l'actuació encertadíssima de l'Oliva a la porta. Detingué xuts perillosos i, a més a més, demostrà una col·locació admirable en cada una de llurs jugades. La defensa féu el què bonament pogué davant una davantera tant ràpida i perillosa com la del Blanes. No es distingí pas gaire la ratlla mitja, en la qual solament podem esmentar l'entusiasme d'en Molas i en Picola. En Roig dolent de solemnitat, doncs encara que li tocà marcar el millor exterior que portava l'equip visitant, no sapigué mai subjectar-lo ni una sola vegada a causa de la seva mala col·locació que el féu córrer d'un lloc a l'altre sense profit per a deturar el perill de la jugada del contrari.

A la davantera no li donem cap culpa de la seva actuació deficient per el que ja havem apuntat de la falla de la ratlla mitja que els obligà a retrassar-se en moltes ocasions per tal de poder efectuar alguna jugada. No obstant cal remarcar l'entusiasme d'en Puigmitjà i en Parra, encara que més efectiu el primer que l'altre. En Plana I també efectuà alguna avençada perillosa, però en conjunt no sobressurtí pas com en altres partits.

Dels visitants es distingiren tots per la rapidesa de llurs jugades, mereixen però mencionar-se la tasca del mig centre, el davanter centre i l'exterior esquerra.

En Gauxia, a la porta, molt segur, i com ja en ell és habitual, amb un excès de paveria. Nosaltres, si ens trobem en lloc de l'àrbitre quant l'incident que pro-

mogué en la discussió d'un «corner», hauriem decretat la seva expulsió del terreny de joc. Va fer una «valentia» que mereixia això i molt més.

El públic força nombrós i l'àrbitre imparcial.

Penya Joventut 6 - F. C. Castelló 3

Un bon resultat obtingué el primer onze de la Penya Joventut d'Olot en l'excursió que verificà el passat diumenge a Castelló d'Empúries.

L'equip de Castelló que portava 26 encontres guanyats consecutivament sense perdren ni un, es trobà amb un contrincant en una tarda d'encerts i bon joc i es vegé obligat a sucumbir per un resultat bastant crescut.

El partit resultà força interessant ja que quant els olotins portaven una avantatge de 3 gols al marcador, els locals en un esforç magnífic lograren empatar i així el partit prengué un interès extraordinari que durà fins que la Penya Joventut s'imposà novament logrant, un darrer l'altre, els 3 gols que els havia de donar la victòria definitiva.

Es distingiren per l'equip vencedor, en Massegú, que jugà admirablement, en Comalat i en Barnades. Els demés compliren tots d'una manera excel·lent.

Penya Joventut contra Unió Esportiva de Figueres (primers equips)

De vertader esdeveniment esportiu pot classificar-se el formidable encontre que tindrà lloc demà diumenge, dia 3 de març, al camp de la Penya Joventut amb motiu de la visita del potent primer equip complet de la Unió Esportiva de Figueres per tal de lluitar contra el primer onze de la Penya Joventut d'Olot.

No cal dir com és d'agrair l'esforç de Penya Joventut en fer desfilar pel seu terreny de joc un club de la categoria del que ens visitarà. Hom ha de tenir en compte que en els rengles del Figueres hi militen jugadors prou renomats com són els germans Jordà, en Bosc i tants d'altres perquè en poguem esperar una tarda de futbol de vertadera qualitat.

L'equip de la Penya Joventut es presentarà completíssim i a més a més sembla que serà reforçat per un valuós element que farà sensació.

Es d'esperar que demà el camp de la Penya Joventut estarà ple a vessar.

F. C. Llers 9 - Joventut Obrera 3

Diumenge passat una selecció de la Joventut Obrera d'aquesta ciutat es traslladà a Llers per tal de jugar-hi un encontre amistós amb el primer titular d'aquella localitat.

El resultat d'aquest partit, tot i reconèixer la superioritat dels locals, el considerem excessiu, ja que a més d'aquesta superioritat s'hi afegí la marcada parcialitat de l'arbitratge que perjudicà moralment els olotins.

La primera part acabà amb el resultat de 6 gols a 0 a favor del Llers. A la segona part els locals marcaren 3 gols més per 3 que en marcaren els de la Joventut Obrera. Per aquest equip es distingí el porter, que no obstant i el nombre de gols que li marcaren, deturà xuts molt difícils.

El Pequeño Rey

és una pel·lícula de categoria

Eliminatòries del Campionat Amateur

Abadessenc Club 1 - C. E. Ripoll 2

Al Camp d'Esports de l'Abadessenc tingué lloc, diumenge passat, el segon partit d'eliminatòries entre els equips que encapçalen aquesta crònica.

El fet de que en el primer encontre el resultat fou d'empat a 1 gol, donà un interès enorme a aquesta nova topada de campions i sotschampions que es palesà en un ple a vessar en el camp «Manigosta».

No sortí pas defraudat el públic, que assistí a aquest encontre ja que la lluita fou molt emocionant.

L'Abadessenc fou el qui marcà el primer gol i sapigué guardar aquesta avantatge molt poc de temps ja que empataren els ripollesos els quals marcaren novament fent-se amb la victòria per la mínima diferència de 2 gols a 1.

Per l'Abadessenc es distingiren en Garcia i en Mascarell. Pels vencedors tots bregaren amb encert mereixent però mencionar-se la tasca d'en Novoa.

El públic molt apassionat.

Camiseria BENET

Per fi de temporada
gran rebaixa de preus

Merceria BENET

Plana de les Arts Musicals

Les darreres exposicions a la Sala Vayreda

RAMON BARNADAS.—Seguint l'ordre cronològic de les exposicions darrerament obertes a la «Sala Vayreda», la primera que ens correspon comentar és la d'aquest artista, actualment traslladada a la «Sala Barcino» de la ciutat comtal. Ramon Barnadas s'ens presentà, en l'exposició que comentem, amb un enfilall de teles entre les quals es feia difícil escullir la més bona, per ésser la totalitat d'elles immillorable. El rescent viatge d'aquest pintor a les Balears no ha estat endebades, tota vegada que n'ha retornat amb un nombre no escàs de teles on ha sabut traslladar-hi tota la llum, tota la melodia del paisatge d'aquelles illes germanes. Aquestes teles, es pot ben dir que foren la més frapant novetat en l'exposició de Ramon Barnadas. Tal com deiem al principi d'aquestes ratlles, actualment aquest jove pintor exposa a la «Sala Barcino». A continuació ens plau reproduir la primera impressió recollida per un diari barceloní a propòsit de l'exposició del nostre bon amic: «BARNADAS A LA SALA BARCINO. Ha produït una gran impressió entre els nostres aficionats l'exposició de paisatges que Ramon Barnadas inaugurarà dissabte. El nombrós pú-

Una magnífica tela original de V. Soler Jorba

blic que durant aquests dies ha desfilat per aquesta galeria no regateja la seva admiració per l'obra d'aquest artista que ha situat, amb les seves recents produccions, la seva paleta, dintre els valors de la nostra pintura moderna. Moltes són ja les obres adquirides, i s'han fet ofertes d'importància de gairebé la totalitat de les teles.»

V. SOLER JORBA.—La darrera exposició d'aquest bon amic nostre és, sens cap mena de dubte, la millor entre les moltes que d'ell portem vistes. Hi ha en ella, sobre tot, unes pintures d'hivern i de tardor que són una meravella, tant pel que es refereix a l'execució com al colorit. A més a més, Solé Jorba continua donant-nos aquelles virolades teles a les quals tan aficionat es mostra des de fa un quant temps: ens referim a les que ens mostren alguns dels aspectes de la nostra vida urbana, com mercats i fires, etc. Entre elles cal esmentar la que duu per tema «Diumenge de Rams» realitzada amb una fuga i un realisme acreditatius de tot un pintor. A partir del dia 9 del corrent V. Solé Jorba tindrà oberta aquesta exposició a la «Sala Parés» de Barcelona. No cal dir que desitgem al nostre amic un vertader èxit de venda i de crítica.

FRANCESC GUINART.—Vint-i-vuit variades teles exposa actualment aquest pintor en la nostra «Sala Vayreda». Entre les mateixes cal esmentar: «Flors», senyalada amb el número 3, «El Bolero», i algunes de la nostra Costa Brava.

Cal aplaudir l'encert de la Directiva de la «Sala Vayreda» en donar-nos, de tant en tant, alguna exposició d'artistes forasters.

Hem rebut la següent nota pregada:

En la senyorial casa Basols-Casabó, tingué lloc el diumenge dia 24 un recital de Piano a càrrec del conegut artista senyor En Felip Ribes Solé, mestre-director de l'Escola Municipal de Música d'aquesta Ciutat. Desgranà la Sonata Pastoral de Beethoven, El Dijous Sant a Sevilla, de Turina, Cançó i Dança, de Monpou, Cubana, de Falla, La Dança de l'Amor Bruix, de Falla, l'Evocació, El Port L'Albaicin, Rondonya i Triana, totes elles de l'«Ibèria» d'Albéniz, i per últim La Dança del Foc, de Falla.

Tots quants elogis es puguin fer de la interpretació, resultarien esquistos i minsos, ja que el sol fet d'executar en un sol programa cinc obres de l'«Ibèria» d'Albéniz palesa plenament quin sentit de la musicalitat i virtuosisme en la tècnica del Piano posseeix el Sr. Ribes, avalada ademés per el contrast de matitzos i gradació de sons continguts en les obres de referència, ço que fa molt rara la seva interpretació i molt més difícil encara la seva execució. Un altre fet que demostrà la seva gran qualitat de pianista, fou que a precés de la distingida concurrència, sorpresa per l'excelsit i puresa d'interpretació verament d'ànima d'artista, es vegé obligat a bisar la Sonata Pastoral, La Dança del Foc, Cançó i Dança, afegint-hi ademés la 5ª Dança de Granados i un Estudi de Chopin, lliurant-se en totes elles amb el fervor de qui, com ell, ha fet de la seva vida una consagració a l'Art.

Entre els nombrosos convidats recordem, entre altres, al Pare Rector de les Escoles Pies, d'aquesta ciutat, l'actual Alcalde Gestor, Sr. Rafel Arau, al senyor Francesc Aubert i senyora, la Sreta. Carme Vayreda, la Sra. Badia, l'escultor Sabel Costa, els deixebles de l'Escola de Música i molts altres que sentim en aquest moment no recordar.

Per finalitzar, felicitem coralment al Sr. Ribes pel seu èxit i a l'ensem fem la nostra felicitació extensiva a tota la família Basols-Casabó, pel seu interès en fomentar la bona música, cosa malauradament molt poc cuidada en la nostra ciutat.

Perfumeria Viñeta

Màquines Singer-Taller de calats i brodat.
Carrer F. Serra i Ginesta, 1 i 3 - OLOT

El Pequeño Rey

un film d'èxit grandios

EL PEQUEÑO REY, un film espectacular i de verdadera categoria

ANNA STEN, la famosa actriu russa que acaba de rodar una nova producció d'envergadura amb un èxit sorollós

El último vals de Chopin

La figura de Frederic Chopin i el prestigi romàntic i sentimental de la seva època, han temptat l'ambició creadora de Geza von Kovacs, un destre realitzador alemany, qui, amb el film que ha consagrat al mestre polonès i que demà podeu veure al Teatre Principal, ha portat a cap una tasca conscient que ha donat com a fruit una de les obres més reeixides del cinema alemany de la present temporada. La immensa popularitat del músic immortal ha d'assegurar a aquest film un èxit que quedarà del tot recolzat quant el públic convingui, com és de justícia convenir, que **EL ULTIMO VALS DE CHOPIN** és un film digne del seu ambiciós argument. Els filarmònics, sobretot, apreciaran el registre perfecte d'unes quantes obres, entre les més populars d'aquest famós músic, que amb molta oportunitat, el director ha sabut inserir en el transcurs del film. Interpretació irreprotxable, evocació de les grans figures literàries i artístiques del París de mig segle, fotografia plena de valors fotogènics, muntatge rigorós, **EL ULTIMO VALS DE CHOPIN** és indiscutiblement un espectacle de selecció. I que no pot dubtar-se de la seva vàlua, n'és una prova ben palesa el fet de què l'espectador no sap que admirar més, si la bellesa dels seus escenaris, la seva inspirada partitura, o bé el seu interessant argument. I és per això que recomanem aquest film com un dels més encertats que ha produït el cinema alemany, el qual, amb **EL ULTIMO VALS DE CHOPIN**, ens dona una nova prova de la seva supremacia en la presentació de films de la categoria del que demà us serà presentat.

PLANA DEL CINEMA

Havem vist...

...al **TEATRE PRINCIPAL**, «Curvas peligrosas» una comèdia Filmófono interpretada per Daniele Darriex i Pierre Mingand. Es tracta d'una producció el tema de la qual ens mostra les peripècies d'una banda de «gangsters» que es dediquen a robar automòbils. El film és mogut i interessant i complagué força. Com a pel·lícula base es projectà la deliciosa opereta «Desfile de Primavera», una producció Universal interpretada per l'entremaliada Franzisca Gaal i el nou galan alemany Wolf Albach Retty. Aquesta opereta obtingué un bon èxit ja que a més de què es tracta d'un film molt ben presentat i dirigit, té la particularitat que reuneix totes les condicions precises per a triomfar, ço és: bona interpretació, un argument molt distret i sobretot una partitura musical inspiradíssima a base de vals vienesos i en la qual hi sobressurt la famosa Marxa militar dels Deutschmeister, de Jurek. En resum: es projectà un bon programa.

... al **CINEMA IDEAL PARK** també es presentà un cartell ben atractiu el plat fort del qual fou la projecció del film musical «Al llegar la Primavera», un film basat en un episodi de la vida del famós músic Schubert.

El Pequeño Rey

Un film espectacular. Un miracle de la màgia de l'art. El director i el protagonista són els valors més destacats del film

El pequeño rey

Informació local i comarcal

Ajuntament

Resolucions dictades pel senyor Alcalde Gestor, el dia 26 de febrer

A la ciutat d'Olot, el dia 26 de febrer del 1935, essent l'hora de les set de la tarda, es constituí a la Casa Consistorial l'Alcalde-gestor senyor Rafel Arau i Clavaguera, assistit del sotasignat Secretari municipal i dictà les següents resolucions:

Aprovar la distribució de cabals del Pressupost, proposada per la Intervenció municipal, per al mes de febrer, igual a l'aprovada per al mes anterior.

Aprovar la rectificació anual del Padró municipal d'habitants, en 31 de desembre del 1934, que dóna el següent resum: Població de dret: barons 5.393, fembres 6.390. Total: 11.783.

Població de fet: barons, 5.452, fembres, 6.580. Total: 12.032.

Aprovar i exposar al públic per a reclamacions el Padró de contribuents durant l'any 1935 per arbitris sobre trànsit d'animals domèstics, que importa la quantitat de 1.387'50 pessetes.

Autoritzar al senyor Joaquim Estebanell, previ el pagament dels drets municipals corresponents i conforme els plànols presentats per a construir una casa a la carretera de Girona K. 49.

Aprovar factures per a diversos subministres.

El Secretari,
CARMEL SANZ i SAINZ

Tintoreria SANCLIMENT

Rentats en sec i a vapor - Colors a la mostra sòlids - Planxat Americà - Desinfecció Mecànica - Dols entregats al moment - Puntualitat en els encàrrecs

Carrer Salvador Seguí, 6 OLOT

NOU SERVEI D'AUTOOMNIBUS. Hom parla que, per a molt aviat, s'establirà un nou servei d'autoòmnibus en combinació amb els trens, des de Vic a Olot. Sembla que serà concessionària d'aquest servei la companyia que ho és de les línies d'Olot a Banyoles i de Banyoles a Girona.

El pequeño rey
un segell de verdadera dignitat artística!!

CARNAVAL 1935. Estem ja dintre el Carnaval. Les societats «Indústria i Comerç», «Centre Fontanella» i «Centre Obrer» han confeccionat magnífics programes i han adornat profusament les respectives sales de ball les quals presenten fantàstic aspecte. Com cada any, el jovent es disposa a disfrutar intensivament durant aquests dies.

El Gran Ball del dilluns al Teatre, organitzat per les societats Indústria i Comerç, Centre Fontanella i el setmanari «La Ciutat d'Olot», obtindrà l'èxit corresponent i com l'any passat, constituirà la nota més rellevant del Carnaval olotí. La gran demanadissa de localitats i números del sorteig-obsequi del magnífic Joc de Dormitori, és símptoma evident del formidable ambient que aquest festival té conquerit.

Les orquestrines «Young-Jazz» i «La Principal Olotina» interpretaran successivament un modern repertori de ballables, començant puntualment a les 10 de la nit.

La Comissió Organitzadora ens prega s'atenguin escrupulosament, per part dels socis i assistents al festival, les indicacions expressades en el Programa General i a les dels Conserges, per tal de què davant la gran afluència de públic que acudirà al Teatre, l'èxit sigui més brillant.

Per a Segurs de tota classe

Vida, Accidents del Treball, Responsabilitat Civil, etc., dirigiu-vos a
CELESTÍ BOFILL

Agent general de «L'ABEILLE»

Passeig d'En Blay, 47, 2on. OLOT

DETENCIÓ. Ha ingressat a la presó Marc Cases i Torner, veí de Sant Feliu de Pallarols, per haver-li trobat una arma per la qual no tenia el corresponent permís.

Bar Casanovas

Menjars i begudes de totes classes

Preus econòmics

El preferit pels "esportmans"

Passeig de Blay, 44. OLOT

ALLIBERAMENTS. Han estat alliberats Miquel Costa i Devesa, veí de St. Jaume de Lierca, i Marc Cases i Torner,

de Sant Feliu de Pallarols, els quals estaven reclosos a la Presó Cel·lular per haver-los trobat armes sense el corresponent permís.

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT

Pàrroco Ferrer, 8

BALL DE SOLTERS. Avui dissabte a les 10 de la nit, tindrà lloc al Centre Fontanella un grandios Ball de Solters en obsequi als Casats, el qual serà amenitzat per l'aplaudida orquestrina «Young-Jazz»

Llagues de les cames

Varices, Hemorroides (Morenes)

J. Sala Giralt

Metge - Cirurgià

Curacions garantides moderníssimes
Prat de la Riba (abans Hospici), 11, baixos

ANUNCI. Aprovat el Padró de contribuents per trànsit d'animals domèstics (gossos) per les vies municipals, s'exposa al públic per a reclamacions pel termini de 15 dies.

Hotel ESTRELLA

PROPIETARI: SEVER MESTRES

Aigua corrent a totes les habitacions
Calefacció central
Timbres elèctrics
Quaranta habitacions totes exteriors
Grans reformes

Ferrarons, 5 i Madoixa baixa, 7
Telèfon, 2. - OLOT

GERMANOR OLOTINA. La junta de l'esmentada entitat, prega a tots els ciutadans que vulguin ingressar-hi, és dirigeixin els conserges: Miquel Fortet, (Presó Vella, 10, tercer pis) i Jacint Busquets, (Pardal, 5, entresol).

Faustí Villegas

Instal·lacions i reparacions elèctriques
Venda de làmpares de totes classes
i preus.

Presó Vella, 7. OLOT

FARMACIA i
PÈRFUMERIA

LABORATORI
D'ANÀLISIS

ORINA, SANGS, ES-
PUTS, SERO-REACCIÓ
WASSERMAN, ETC.

JOSEP M.^a

LLACH

QUIMIC - FARMACÈUTIC

PLAÇA DE LA REPÚBLICA
MÀRTIRS DE JACA, 1
NOVA SANT ANTONI 12

TELÈFON, 23
OLOT

JOSEP PUJOL

Recader diari amb auto-camió d'Olot a Barcelona

OLOT: Prat de la Riba, 3. - Telèfon, número 70
BARCELONA: Rech, 15. - Telèfon, número 23.353

Es complau en oferir el nou domicili a Barcelona, en substitució de les agències intermediàries i a fi de simplificar i facilitar el bon servei, així com també de permetre la reducció de preus.

IMPORTANT!! Aquesta casa tindrà una conferència diària amb Barcelona a les onze del matí, el servei del qual serà gratuït per als clients que ho sol·licitin.

A més, aquesta casa té establert el servei de domicili a domicili entre Olot i Barcelona, amb un vagó diari de p. v. per mediació de l'agència ARDERIU I PAYEROLS, Roger de Flor, 78 i 80, Telèfon, 53.126, el qual també permet de portar i retirar les mercaderies del seu tinglado.

**Gràfiques
Minerva**

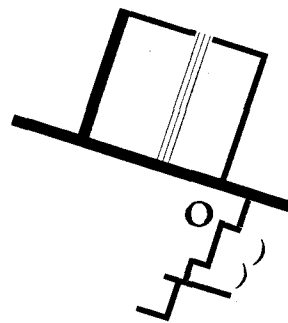
Carrer Bisbe Guillamet, 8 - OLOT

Establiment tipogràfic modern

Treballs comercials de totes classes - Impresos moderns i de luxe - Edició de llibres i periòdics - Targeteria - Enquadernacions

La impremta on s'edita

aquest setmanari

ISERN

SASTRE

Des d'avui en avant, em serà ben plaent de poder-vos atendre al nou i espaiós local que he adquirit recentment, al Carrer St. Rafel, 24 -OLOT

La figura de Frederic Chopin, la immensa popularitat d'aquest músic immortal, ha estat traslladada a la pantalla amb un encert meravellós

EL ULTIMO VALS DE CHOPIN

Ritmes forts que
estimulen a viure...

Quelcom perfecte
a les oïdes i a la vista

**El último vals
de Chopin**

Interpretació irreprotxable, evocació de les grans figures literàries i artístiques del París de mitjà segle, fotografia plena de valors fotogrènics, un vertader i grandió spectacle de selecció.

Una producció en la qual hom no sap que admirar més: la bellesa dels seus escenaris, la melodia de la seva partitura o bé el seu interessant tema

Demà diumenge, dia 3 de març de 1935, tarda i nit, al concorregut

Teatre Principal